

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Наше време браћо и сестре, јесте време информација, време интересовања, време питања. Човек данас живи од тога шта ће ново да чује, шта ће ново да прочита и стално једни друге питамо шта има ново? И друге ствари у животу, почев од малих ногу детета које се интересује за своју најближу околину, тако и стари људи данас се стално нешто питају. Као да је човек створен у знаку питања јер цео живот његов је једно питање, али питање које није од суштинског значаја. Међутим, једино питање које је достојно човека јесте оно питање које је данас у Светом Јеванђељу упутио Господу Христу један млад човек, један младић: „Учитељу благи, шта ми ваља чинити да добијем живот вечни.“ То је питање свих питања, питање за све генерације, за свакога човека који је са разумом створен и обдарен од Бога. Шта да чиним да добијем живот вечни – шта то значи? То значи да човек није створен за смрт а види смрт свуда око себе. Људи умиру, гробови око нас се простиру на све стране а човек осећа да није за то створен, да то није циљ његовог постојања овде на земљи, и онда се јавља то питање, једна жудња, једна чежња, једна потреба за животом јер смрт је неприродна човеку, смрт није створена за човека. Човек је створен за бесмртност, за живот вечни. Али због грехова наших људи су постали смртни, зато овај младић осећајући да у њему постоје силе које га вуку у смрт, које га вуку у небиће, он се обраћа Господу Христу са овим судбоносним питањем: „Шта ми ваља чинити да добијем живот вечни.“ Господ и ако је то толико важно питање у почетку младићу одговара помало необично, помало љутито, осорно, *што ме зовеш блаим, нико није блаі, нико није добар осим једноіа Боіа*. Шта то значи? То значи да је младић пришао Њему као обичном учитељу, као обичном човеку и очекивао је да Он, као обичан учитељ и човек, из неке

своје мудрости њему даде одговор на његово важно питање. А Господ зна да на то питање нико од људи нема одговор, нико не може на њега одговорити, ни највећи мудраци, ни највећи философи, ни најсилнији људи, највећи цареви, императори, не могу дати одговор који би задовољио човека за животом вечним. Али ипак рече младићу: „Ако желиш живот вечни држи заповести.“ То је оно што је потребно. А младић иде даље па пита *а које?* И Господ наводи неколико заповести из Старога завета које је он требао да зна: не уби, не укради, не сведочи лажно, не чини прељубу, поштуј оца и матер. И заиста, младић је знао за те заповести, и он исповеди пред свима *ѿо сам све сачувао од младосѿи своје*, то јест, држим то од малена, те заповести, него шта ми још фали? А онда Господ открива своју тајну и каже: „Ако хоћеш савршен да будеш иди продај све што имаш, подај сиромасима па хајде за мном и имаћеш живот вечни.“ Кад је те речи чуо младић оде, окрете се и оде без речи али жалостан. Зашто? Јер је вели био богат па му било жао да троши своје имање на сиротињу, на сиромаше. Дакле, показује тај младић да његово срце, и ако је жудело за вечним животом, ипак је било везано за нешто земаљско, за пролазно, за богатство, за част, за уживање, и за све оно што богатство нуди човеку. А Господ гледајући за њим како оде рече присутнима и Својим апостолима: „Како је тешко ући богатоме у Царство небеско; лакше је камили проћи кроз иглене уши него богаташу да уђе у Царство небеско.“ Страшна реч! То задиви и ученике, и апостоле и кад осташе насамо питају Га *ѿа добро ко се онда може сѿасѿи?* А Господ одговара и на то питање па каже: „Што је људима немогуће то је Богу све могуће.“

Ето браћо и сестре, од тога младића и ми смо данас сазнали шта је главно и основно питање у нашем животу и за наш живот. Шта ми да чинимо да добијемо живот вечни? Господ је и нама

одговорио кроз одговоре овоме младићу. Држите заповести, не само оне старозаветне него и све оне које је Господ Христос дао у своје Светом Јеванђељу, које је дао светој Цркви Својој, и дао људима не само заповести него и благодатне силе да их могу извршавати. Држите заповести. Које? Оне које је Господ рекао и записане у Светом писму. Али ако бисмо хтели да данас сажмемо овај одговор у наше време, Господ би могао рећи краће, не набрајајући, *држиће ѱравославну веру и имаћеће живој вечни*. Јер Господ је много пута поновио у Јеванђељу *онај који верује у Мене има живој вечни*. Не имаће, већ га има овде на земљи. Вечни живот овде почиње а тамо се само наставља после привремене смрти, после гроба. Дакле, то је оно браћо и сестре, на шта смо ми позвани данас и што је нама Господ упутио – *да чувамо веру ѱравославну*. У њој се налазе и све заповести Божије, јер вера без дела је мртва. Да бисмо чували веру треба да се трудимо да наш живот буде по тој вери.

И данас, данас је за нас то најважније питање. Ако човек било шта претпостави Господу Христу, било богатство, било породицу, оца и мајку, жену или децу, браћу и сестре, имовину, науку своју, занат свој, било шта ако претпостави Господу Христу, он не може ући у живот вечни, и лакше је камили проћи кроз иглене уши него онај који је везан за било шта земаљско да уђе у Царство небеско. Ево примера имамо пред нама и међу нама. Наше сестре овде са игуманијом Јеленом, оне су чуле овај позив Господа, ову заповест или савет младићу који је Господ упутио, и оне су оставиле све што су имале, и своје школе, и своје дипломе, и своје сроднике, и своје друштво и моду и све су оставиле и кренуле за Господом Христом. То је једно одрицање, једно потврђивање да заиста, оне су испуниле ову заповест Христову. Али ђаво не оре и не копа него о злу ради. Ђаво није дао мира да оне у свом манастиру спокојно

служе Богу и своме роду. Подигао је пету на њих, подигао је непријатељство према њима зато што су оне управо биле зато да сачувају веру православну онакву какву смо примили од светих апостола, од светих Отаца, од нашега светог Саве. Не желећи да ништа мењају у тој богопреданој и од Бога примљеној вери, оне су биле принуђене да напусте и тај свој кутак, то своје духовно гнездо, манастир Вазнесења Господњег на нешто више од километар одавде, ниже доле, и дошле су овде на ову ледину, на ову планину, са чим? Са вером у Господа Христа, са вером да ће кроз то добити живот вечни. И заиста је тако. Господ никога није оставио ко се за Њим упутио, никога није изневерио ко је у Њега поверовао, никога није одбацио ко му је пришао, *јер свакога који долази к Мени нећу исцераши најоље* вели Господ. Ето браћо и сестре, то је питање свих питања, то је питање које и ми треба да постављамо у своме животу, не један другоме, не било ком човеку, јер нам ни један човек не може дати живот вечни, и Господ Христос као Бог који има живот вечни и који јесте живот вечни Он га може и дати, а даје га за веру у Њега. „Ко верује у мене ако и умре живеће; ко верује у мене има живот вечни.“ Господ је то много пута поновио. Треба то да запамтимо да је Господ нама рекао: *Ако желиш да уђеш у живої вечни држи веру љ православну*, у њој се налази све што је потребно за живот вечни. Живећи по тој вери браћо исестре, ми живимо у нади на милост Божију, на помоћ Божију, на љубав Божију, да ћемо и ми испунивши те заповести Божије, када пођемо одавде ући у Његово небеско Царство и добити живот вечни да бисмо тамо и ми са свима светима славили Оца и Сина и Светог Духа кроза све векове и сву вечност.

Амин.